DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 2. MAJ 1979 [1]

Henningsen Food Inc., m.fl. mod Produktschap voor Pluimvee en Eieren (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

Sag 137/78

Sammendrag

1. *Fælles toldtarif — toldpositioner — æg uden skal samt æggeblommer, spiselige, som omhandlet i underposition 04.05 B I — begreb*

2. *Fælles toldtarif — toldpositioner — tilberedte næringsmidler, som omhandlet i underposition 21.07 G I a 1 — anvendelse*

1. Det følger af ordlyden af underposition 04.05 B I i den fælles toldtarif og de forklarende bemærkninger til tariffen, at de af underpositionen omfattede produkter hovedsagelig udgøres af æg uden skal samt æggeblommer, ukonserverede eller eventuelt konserverede ved tilsætning af kemikalier i små mængder.

2. En vare, som består af 52 % pulver af hele hønseæg, 25 % soyamel, 22 % glucosesirup og 1 % salt og lecitin henhører ikke under position 04.05 B I i den fælles toldtarif, men er et »Tilberedt næringsmiddel«, der henhører under tariffens position 21.07 G I a 1.

I sag 137/78

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

HENNINGSEN FOOD INC., Nebraska (USA),

VAN DEN BURG EIERPRODUKTEN BV, Waalwijk (Nederlandene),

1 — Processprog: Nederlandsk.

begge i egenskab af bestyrende interessenter i det ansvarlige interessentskab VoF HENNINGSEN VAN DEN BURG, Waalwijk,

og

PRODUKTSCHAP VOOR PLUIMVEE EN EIEREN, Zeist (Nederlandene),

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i den fælles toldtarif med henblik på tarifering af produkterne »Hentex 76« og »Hentex 10« og af visse bestemmelser i Kommissionens forordning nr. 1380/75 af 29. maj 1975 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb i handelen inden for Fællesskabet,

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingformanden J. Mertens de Wilmars, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, der er indgivet i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

1. Interessentskabet »Henningsen Van den Burg« fremstiller under varemærkerne Hentex 76 og Hentex 10 en række produkter, som firmaet i de sidste par år har eksporteret til Det forenede Kongerige, og som det i sine eksportdokumenter betegner som »pulver af hele hønseæg« under angivelse af toldposition 04.05 B I i den fælles toldtarif (FTT).

For denne eksport har »Produktschap voor Pluimvee en Eieren« (herefter benævnt »Produktschap«) altid udbetalt

de monetære udligningsbeløb, der gælder ved udførsel fra Nederlandene af varer under den nævnte toldposition.

I medfør af artikel 2a i Rådets forordning nr. 974/71 som ændret ved Rådets forordning nr. 1112/73 af 30. april 1973 (EFT L 114, 1973, s. 4) påtog Produktschap sig dernæst at udbetale de monetære udligningsbeløb, der gjaldt ved indførselen til Det forenede Kongerige, på de betingelser, som var fastsat i artikel 10 i Kommissionens forordning nr. 1463/73, og som nu findes i artikel 11 i Kommissionens forordning nr. 1380/75 af 29. maj 1975 (EFT L 139, 1975, s. 37).

Artikel 2a i forordning nr. 974/71 er affattet som følger:

»Når varer, der er udført fra en medlemsstat, er blevet indført i en medlemsstat, hvem det påhviler at yde et udligningsbeløb ved indførsel, kan den eksporterende medlemsstat, efter aftale med den importerende medlemsstat, betale de udligningsbeløb, der skal ydes af den indførende medlemsstat. I så fald ydes der intet udligningsbeløb af den indførende medlemsstat for varer med oprindelse i den pågældende medlemsstat. Udligningsbeløbet omregnes ved anvendelse af de pågældende valutaers a vistakurs, således som denne konstateres i løbet af en periode, som skal fastsættes. De udførende medlemsstater, som gør brug af denne mulighed, underretter Kommissionen derom.

Artikel 11 i forordning nr. 1380/75, med nyt stk. 5 som tilføjet ved Kommissionens forordning nr. 1498/76 af 25. juni 1976 (EFT L 167, 1976, s. 28), fastsætter følgende:

»1. Når en udførende medlemsstat vil gøre brug af den ret, der er hjemlet i artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71, underretter den Kommissionen om sin hensigt efter at have opnået den indførende medlemsstats samtykke; Kommissionen underretter de andre medlemsstater herom.

2. Den udførende medlemsstats betaling af det monetære udligningsbeløb, som skulle ydes af den indførende medlemsstat er betinget af, at der føres bevis for afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel og opkrævningen af told og afgifter med tilsvarende virkning, som skal betales i den indførende medlemsstat.

Dette bevis tilvejebringes ved fremlæggelse af det kontroleksemplar, som er omtalt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2315/69 [1]. Blandt de særlige angivelser i kontroleksemplaret skal udfyldes:

1. Rubrikkerne 101 og 103.

2. Rubrik 104, idet det ikke benyttede overstreges, og der tilføjes én af følgende angivelser:

— »Bestemt til forbrug i (den indførende medlemsstat)«,

— »Destiné à être mis à la consommation en/au(x) (État membre importateur)«,

— »zum freien Verkehr in (einführender Mitgliedstaat) bestimmt«,

— »intended for entry for home use in (importing Member State)«,

1 — Fra den 1. 7. 1977 er artikel 1 i forordning nr. 2315/69 opretholdt som artikel 10 i forordning nr. 223/77 (EFT L 38, 1977, s. 20)

— »destinato ad essere immesso in cosumo in (Stato membro importatore)«,

— »bestemd om in het vrije verkeer te worden gebracht in (invoerende Lid-Staat)«.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten anfører i rubrikken »Kontrol med benyttelse og/eller bestemmelse« en af følgende angivelser:

— »Monetært udligningsbeløb gældende den (datoen for overgang til forbrug), ikke ydet i (den indførende medlemsstat)«,

— »Montant compensatoire monétaire applicable le (date de mise a la consommation) non octroyé en au(x) (Etat membre importateur)«,

— »Währungsausgleichsbetrag, gültig am (Tag der Überführung in den freien Verkehr) in (einführender Mitgliedstaat) nicht gewährt«,

— »Monetary compensatory amount applicable on (date of entry for home use) not granted in (importing Member State)«,

— »Importo compensativo monetario applicabile il (data d'immissione al consumo) non concesse in (Stato membro importatore)«,

— »Monetair compenserend bedrag van toepassing op (datum van invoer tot verbruik) niet toegekend in (invoerende Lid-Staat)«.

3. I tilfælde af anvendelse af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 974/71 ændrer Kommissionen den valutakurs, som skal benyttes med henblik på anvendelsen af artikel 2a i den nævnte forordning.

4. Såfremt en udførende medlemsstat eller en indførende medlemsstat efter at have gjort brug af bestemmelserne i artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71 ønsker at give afkald på anvendelsen deraf, giver den forinden meddelelse herom til den anden interessede medlemsstat og til Kommissionen, som selv underretter de andre medlemsstater.

I så fald anvendes bestemmelserne i nævnte artikel 2a stadig på de produkter, for hvilke toldbehandlingen ved udførsel er afsluttet inden den dato, hvor afkaldet træder i kraft.

5. Når det i stk. 2 omhandlede kontroleksemplar ikke er tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det centrale kontor inden for en frist på 3 måneder fra dets udstedelse at regne som følge af omstændigheder, som ikke kan tilregnes den pågældende, kan denne til den kompetente myndighed indgive en begrundet anmodning om ligestilling i bevismæssig henseende ledsaget af bevisdokumenter. Bevisdokumenterne, som skal indgives sammen med anmodningen om ligestilling i bevismæssig henseende, skal foruden transportdokumentet omfatte tolddokumentet for overgang til fri omsætning i den medlemsstat, der er bestemmelsesland, eller en af de kompetente myndigheder bekræftet kopi eller fotokopi heraf.

Desuden bør det kompetente toldsted i den medlemsstat, der er bestemmelsesland, i dette tilfælde forsyne tolddokumentet for overgang til fri omsætning med den samme angivelse som den, der er omhandlet i stk. 2, og som skal anføres i rubrikken »kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på kontroleksemplaret,

og denne angivelse skal bekræftes ved dette toldsteds originalstempel på det dokument, der tjener som bevisdokument.

Medlemsstaterne fremsender den 1. marts og 1. september hvert år til Kommissionen en oversigt, der udarbejdes pr. produktsektor, og som angiver antallet af de tilfælde, hvor det foregående stykke har fundet anvendelse, årsagen til, at dokumentet ikke er sendt tilbage for så vidt som denne årsag er kendt, de pågældende mængder, samt det skyldige udligningsbeløb«.

2. Det britiske toldvæsen ville ikke godkende, at de i sagen omhandlede varer i udførselsdokumenterne henførtes under position 04.05 B I. Det henførte i stedet varerne under position 21.07 F, der i Rådets forordning nr. 2500/77 af 7. november 1977 om den fælles toldtarif (EFT L 289, 1977) er gentaget som position 21.07 G. Positionen fastsætter ikke monetære udligningsbeløb for de varer, den omfatter.

De britiske myndigheder nægtede følgelig at udfylde kontroleksemplarets rubrik med bekræftelse på varernes »overgang til fri omsætning«.

Gennem det nederlandske ministerium for landbrug og fiskeri forelagde Produktschap det engelske toldvæsens tarifering for Kommissionen. Med telex modtog ministeriet det svar, at på grund af deres sammensætning skulle de omtvistede varer henføres under position 21.07 G a 1.

Produktschap afslog derefter at udbetale monetære udligningsbeløb for de varer, der var udført til Det forenede Kongerige, idet det dog forbeholdt sig ret til at kunne fremsætte sine indsigelser mod denne afgørelse for de ansvarlige myndigheder.

Sagsøgerne i hovedsagen indbragte afslaget for »College van Beroep voor het Bedrijfsleven«, der ved dom af 9. juni 1978 besluttede at udsætte sagen og i medfør af traktatens artikel 177 forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»1. Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 974/71, jf. bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 2500/77, navnlig beskrivelsen af toldpositionerne 04.05 B I og 21.07 G I a 1, fortolkes således, at et produkt som Hentex, der er sammensat af

52 % pulver af hele hønseæg
25 % soyamel
22 % glucosesirup
1 % salt og lecitin

skal henføres under toldposition 04.05 B I, eller under toldposition 21.07 G I a 1?

2. Skal artikel 11, stk. 2, 2. pkt., i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1380/75 fortolkes således, at den sagsøgte myndighed ikke har beføjelse — endsige pligt — til at bevilge og udbetale monetære udligningsbeløb til den pågældende eksportør/importør alene af den grund, at Det forenede Kongerige ikke på det i bestemmelsen omhandlede kontroleksemplar har bekræftet afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel og opkrævningen af told og afgifter med tilsvarende virkning, som skal

betales i den indførende medlemsstat, selv om Hentex-produktet henhører under toldposition 04.05 B I?«

3. En udskrift af forelæggelsesdommen er indgået til Domstolen den 14. juni 1978.

Sagsøgerne i hovedsagen, repræsenteret af B. H. ter Kuile, Det forenede Kongeriges regering, repræsenteret af R. D. Munrow (Treasury Solicitor's Office) og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent J. H. Bourgeois, har afgivet skriftlige indlæg i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen.

Ved kendelse af 3. november 1978 har Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 95, stk. 1, besluttet at henvise sagen til første afdeling.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg indgivet i henhold til artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen

1. *Sagsøgerne i hovedsagen* har navnlig anført følgende:

a) Vedrørende det første spørgsmål

De omtvistede produkter svarer til beskrivelsen af de af artikel 1, stk. 2, litra c) og d), i forordning nr. 2771/75 om den fælles markedsordning for æg (EFT L 282, 1975, s. 49) omfattede produkter, for hvilke der er fastsat monetære udligningsbeløb. Selv om dette ikke skulle være tilfældet, er beskrivelsen ikke afgørende i sagen, da anvendelsesområdet for forordning nr. 2771/75, som fastlagt i artiklens stk. 1, omfatter et vist antal toldpositioner i FTT, herunder position 04.05 B I.

Ingen af bestemmelserne i indledningen til kapitel 4 og kapitel 21 i FTT omhandler positionerne 04.05 B I og 21.07 G I a 1. Ifølge de almindelige tariferingsbestemmelser skal tariferingen i første række ske med hjemmel i positionsteksterne og disses bestemmelser samt i tvivlstilfælde, for så vidt det ikke strider mod de nævnte tekster og bestemmelser, efter kriterierne i punkterne 2. b) og 3. a) og b) i »Almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif«.

Produkter, der som Hentex-varerne er fremstillet på basis af æg, svarer umiddelbart til ordlyden af position 04.05 B I, der udtrykkeligt omhandler »æg uden skal samt æggeblommer . . . tørrede . . .«. Følgelig er henføringen under position 21.07, omhandlende »Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«, udelukket, da denne position er subsidiær.

Hvis det alligevel måtte antages, at der var tvivl om produkternes tarifering under position 04.05 B I, fjernes denne tvivl dog i medfør af de almindelige reglers punkt 2. b), der med hensyn til »blandinger« henviser til tariferingsmåden angivet i punkt 3. a) og b), der lyder således:

»3. I de tilfælde, hvor henførsel under to

eller flere positioner kan komme på tale, gælder følgende:

a) En position med mere specificeret varebeskrivelse skal foretrækkes for positioner med mere almindelig varebeskrivelse.

b) Skønnes den foran under a) nævnte regel ikke tilstrækkelig vejledende ved tariferingen af blandinger og sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele samt varer i sæt, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig«.

Det følger af disse bestemmelser, at produkterne skal henføres under position 04.05 B I,

— for det første fordi de udtrykkeligt svarer til ordlyden i denne position, der må anses for at være positionen »med mere specificeret varebeskrivelse«, jf. anførte punkt 3. a),

— for det andet fordi æg er den karaktergivende bestanddel og produkterne følgelig efter punkt 3. b) henhører under position 04.05 B I.

b) Vedrørende det andet spørgsmål

Det fremgår af Produktschap's afgørelse af 14. februar 1978, at tvisten ikke drejer sig om »bevilling« af monetære udligningsbeløb, men om deres »udbetaling«. Ifølge artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1380/75 skal der udbetales monetære udligningsbeløb, når der er fremlagt det i bestemmelsen angivne »bevis«. Indholdsmæssigt skal dette bevis omfatte den dato, hvor produkterne overgår til deres påtænkte anvendelse, eller bestemmelse, in casu indførselsdagen til Det forenede Kongerige. Beviset skal præsteres i form af det særlige fællesskabsforsendelsesdokument benævnt »kontroleksemplar«, med den krævede særlige angivelse i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse«.

I det foreliggende tilfælde har Produktschap afvist at udbetale de omstridte udligingsbeløb alene med den begrundelse, at den krævede angivelse ikke udtrykkeligt var indført i den pågældende rubrik i kontroleksemplaret. Det fremgår af et, som bilag til det skriftlige indlæg, fremlagt kontroleksemplar vedrørende 40 kasser Hentex samt af det britiske toldvæsens følgeskrivelse af 8. november 1977,

— at rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« bærer den håndskrevne påtegning »duty free, levy exempt, satisfied« og påstemplingen »exempt II, 02.11.77, Hull«, og

— at det britiske toldvæsens følgeskrivelse angiver, at varerne, henført under toldposition 21.07 F I a 1 (nu 21.07 G I a 1), overgik til indenlandsk forbrug i Det forenede Kongerige.

Disse angivelser må tillægges samme betydning som den i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1380/75 omhandlede angivelse, idet de viser, at de fra Nederlandene indførte varer, for hvilke der er fastsat monetære udligningsbeløb, er blevet indført i Det forenede Kongerige. Nederlandene, der som udførende stat er ansvarlig for bevilling og udbetaling af

monetære udligningsbeløb, kan fortolke artikel 11, stk. 2, på denne måde og er forpligtede til at udbetale beløbene.

Ifølge sagsøgerne bør det endvidere anføres, at det pågældende »bevis« ikke indebærer et krav om, at toldmyndighederne i den importerende stat (Det forenede Kongerige) kontrollerer udførselsstatens (Nederlandenes) tarifering gennem udtagelse af endnu en vareprøve. Produktschap kan i den foreliggende sag ikke lægge andre bevismidler til grund end kontroleksemplaret (jf. sag 12/70, Graeynest, dom af 22. 10. 1970, Sml. 1970, s. 181).

Sammenfattende mener Henningsen, at de forelagte spørgsmål derfor bør besvares som foreslået i deres skriftlige indlæg.

2. *Det forenede Kongerige* har udtrykkeligt henvist til, at dets indlæg angår den nederlandske forelæggende rets første spørgsmål. Det anfører, at selv om FTT ikke var fuldt gældende for Det forenede Kongerige på det af sagen omhandlede tidspunkt, anvendte Det forenede Kongerige imidlertid nomenklaturen i FTT i medfør af artikel 39, stk. 4, i tiltrædelsesakten.

Efter Det forenede Kongeriges opfattelse kan en blanding, der kun indeholder 50 % æggepulver og som tillige indeholder betydelige mængder soyamel og glucosesirup samt en mindre mængde lecitin, ikke henføres under position 04.05, endsige underposition 04.05 B I a 1.

De af sagen omfattede produkter udgør varer som angivet i underposition 21.07 G og må ifølge de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i FTT henføres under denne underposition.

Dette resultat støttes i øvrigt af Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkning til position 21.07, der ifølge Domstolens dom i sag 14/70, »Deutsche Bakels«, af 8. december 1970 (Sml. 1970, s. 191), skal benyttes som bidrag til fortolkningen af FTT-nomenklaturen, navnlig når tariffen ikke selv indeholder bemærkninger til bestemte positioner.

De »Forklarende bemærkninger til De europæiske Fællesskabers toldtarif« omfatter ikke under de pågældende to underpositioner blandinger svarende til de omtvistede produkter, men bemærkningerne til underposition 04.05 B I fastslår, at positionen omfatter hele æg og æggeblommer uden skal, konserverede ved tilsætning af mindre mængder af visse kemiske stoffer. Bemærkningerne udtaler ikke, at alle blandinger, der indeholder hele æg og æggeblommer uden skal, henføres under denne underposition.

3. *Kommissionen* har først gennemgået de vigtigste elementer i ordningen vedrørende monetære udligningsbeløb og de konkrete regler for deres gennemførelse, især i henhold til artikel 2, litra b), i forordning nr. 974/71, som ændret ved forordning nr. 509/73 og artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1380/75. Kommissionen har dernæst anført:

a) Vedrørende det første spørgsmål

Selv om det forelagte spørgsmål angiver, at valget står mellem positionerne 04.05 og 21.07 i FTT, kan det teoretisk set ikke udelukkes, at et produkt, med den i sagen forekommende sammensætning, kunne henføres under en anden toldposition, specielt position 23.07 (»... andet tilberedt dyrefoder«) på grundlag af produktets nærmere formål, de enkelte

bestanddeles betydning for dette formål og resultatet af en kemisk analyse af indholdet af saccharose og stivelse.

Angående afgrænsningen mellem toldpositionerne 04.05 og 21.07 kan man udlede af det for sidstnævnte angivne anvendelsesområde, som anført i »Forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen« og af beskrivelsen af underposition 21.07 G I, at denne specielt omfatter næringsmidler, der ikke indeholder mælkefedt eller indeholder under 5 vægtprocent mælkefedt. En blanding af pulver og hele hønseæg, soyamel, glucosesirup, salt og lecitin udgør netop en tilberedt vare, der kunne være omfattet af denne toldposition som »tilberedt næringsmiddel«.

Med hensyn til position 04.05 må der dels ses på »ordlyden« af positionen, hvorefter den omfatter »fugleæg og æggeblommer«, og ikke produkter baseret på æg i almindelighed, dels på »Forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen« vedrørende denne position og underpositionen 04.05 B I.

Det fremgår af det første sted (ordlyden af toldpositionen), at tilsætning af visse bestanddele ikke er principielt udelukket, men at det under alle omstændigheder må godtgøres, at »fugleæg og æggeblommer« er den karaktergivende bestanddel, og at der ikke er tale om et på æg baseret produkt i almindelighed.

Dernæst fremgår det af de nævnte »Forklarende bemærkninger«, at afhængigt af deres art og formål kan kun visse bestanddele tilsættes: det skal dreje sig om bestanddele, der tjener til produktets konservering.

Det følger af disse to fortolkningsbidrag, at et produkt som det i sagen omhandlede i kraft af sin sammensætning, især på grund af indholdet af soyamel (24 %), ikke kan henføres under toldposition 04.05 B I. Der er snarere tale om en »tilberedning«, således som begrebet anvendes i FTT-nomenklaturen. Denne »tilberedning« kan imidlertid ikke anses for at være »fremstillet af mel«, som angivet i position 19.02, idet tilsætningen af 25 % soyamel ikke kan opfylde det krav om karaktergivende egenskab, som stilles ved disse varer: der findes følgelig ikke andre muligheder for tarifering end position 21.07, »Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«.

b) Vedrørende det andet spørgsmål

Ifølge artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1380/75, kan den udførende medlemsstat, der benytter sig af den tilbudte mulighed for at udbetale de monetære udligningsbeløb ved indførsel i en anden medlemsstat, ikke effektuere udbetalingen, medmindre der føres bevis for afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel og opkrævningen af told og afgifter med tilsvarende virkning, som skal betales i den indførende medlemsstat. Formaliteterne i forbindelse med de monetære udligningsbeløb påhviler i det væsentlige den indførende medlemsstat, mens den udførende medlemsstats opgave begrænser sig til selve udbetalingen af beløbene. Dette bevirker navnlig, at det tilkommer den indførende medlemsstat at afgøre, om der for en

given transaktion er fastsat monetære udligningsbeløb.

Denne fortolkning bekræftes ikke alene af indholdet af de bestemmelser, der her finder anvendelse, hvoraf det fremgår, at det monetære udligningsbeløb, som den udførende medlemsstat skal betale, er det beløb, som den indførende medlemsstat skal (»skulle«) yde; fortolkningen støttes også af ordningen set i sin helhed.

Forordning nr. 1112/73, der ændrede artikel 2a i forordning nr. 974/71 til bestemmelsens nugældende ordlyd, afskaffede nemlig ordningen med forhøjelse eller nedsættelse af de monetære udligningsbeløb således, at det ikke længere er den eksporterende medlemsstat alene, der yder beløbene. Ordningen er nu, at hver medlemsstat opkræver og yder »sine« monetære udligningsbeløb.

De formelle krav i forordning nr. 1380/75 er tydeligvis udformet med henblik på en sådan ordning. Ved transaktioner som de i sagen omhandlede, findes der utvivlsomt to forskellige former for monetære udligningsbeløb, hver omfattet af særskilte regler, nemlig:

i) Et monetært udligningsbeløb ved udførselen, som fastsættes på udførselsdagen (jf. artikel 8, stk. 2) og hvis udbetaling er betinget af, at der føres bevis for, at det produkt, for hvilket toldbehandlingen ved udførsel er afsluttet, har forladt det geografiske område i den medlemsstat, hvor denne behandling er afsluttet (artikel 10, stk. 1).

ii) Et monetært udligningsbeløb ved indførselen, som fastsættes på indførselsdagen (jf. artikel 8, stk. 5), og hvis udbetaling er betinget af, at der føres bevis for afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel og opkrævning af told og afgifter med tilsvarende virkning, som skal betales i den indførende medlemsstat (artikel 10, stk. 2).

Den i ovennævnte artikel 2a åbnede mulighed — at den udførende medlemsstat yder monetære udligningsbeløb ved indførsel — skal og kan kun ses i sammenhæng med denne ordning. Muligheden fraviger på ingen måde reglerne om fastsættelse af monetære udligningsbeløb ved indførselen: den fraviger kun reglerne om betaling af beløbet, for at betalingen kan foretages af den udførende medlemsstat. Reglerne om beviset er ens efter den almindelige ordning og den fakultative ordning (jf. artikel 10, stk. 2, med artikel 11, stk. 2, 2. afsnit; kun måden for bevisets tilvejebringelse ændres (artikel 11, stk. 2, 2. afsnit).

Den procedure, som er fastsat i det ved forordning nr. 1498/76 tilføjede stk. 5 til artikel 11 i forordning nr. 1380/75, kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde. Proceduren giver hjemmel for, at der i stedet for et bortkommet kontroleksemplar benyttes et surrogat og er ikke tænkt som hjemmel for, at den udførende medlemsstat kan sætte sig i den indførende medlemsstats sted med hensyn til afslutning af de formaliteter, der påhviler sidstnævnte stat i henhold til ordningen.

Denne ordning skulle bevirke, at der i den indførende medlemsstat anvendes den samme tarifering til brug for de monetære udligningsbeløb ved indførselen, uanset om det er sidstnævnte eller den udførende medlemsstat, der står for

udbetalinger. Det er klart, at der består en risiko for, at der ved samme transaktion sker én tarifering til brug for ydelse af monetære udligningsbeløb ved importen og en anden til brug for ydelse af monetære udligningsbeløb ved eksporten. En sådan risiko er imidlertid uundgåelig efter de nugældende regler, hvorefter den indførende medlemsstat, i relation til »sine« udligningsbeløb, ikke har pligt til at følge den tarifering, som den eksporterende medlemsstat foretager vedrørende »sine« monetære udligningsbeløb.

Kommissionen tilføjer endelig, at trods dens bestræbelser i denne retning er én medlemsstats tarifering stadig ikke bindende for en anden medlemsstat. Såfremt der mellem medlemsstater opstår uenighed om en tarifering, afgiver Kommissionen en udtalelse om spørgsmålet. Udtalelsen binder imidlertid ikke de pågældende stater. Kommissionen fremhæver, at i modsætning til staterne, anser den sig for at være bundet af sin udtalelse, herunder også med hensyn til dens interventioner inden for finansiering af landbrugspolitikken og godtgørelse af monetære udligningsbeløb.

III — Mundtlige forhandlinger

VoF. Henningsen Van den Burg og Kommissionen har afgivet mudtlige indlæg i retsmødet den 15. februar 1979.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 22. marts 1979.

Præmisser

1 Ved dom afsagt den 9. juni 1978, indgået til Domstolen den 14. juni 1978, har »College van Beroep voor het Bedrijfsleven« i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to spørgsmål om fortolkningen af visse bestemmelser i den fælles toldtarif og i Kommissionens forordning nr. 1380/75 af 29. maj 1975 (EFT L 139/37, 1975) om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb:

2 spørgsmålene er rejst under en retssag, der angår sagsforhold, som omfattes af artikel 2a i Rådets forordning nr. 974/71 af 12. maj 1971 (EFT 1971 (I), s. 231) som ændret ved Rådets forordning nr. 1112/73 af 30. april 1973 (EFT L 114/4, 1973);

det hedder i denne artikel, at »Når varer, der er udført fra en medlemsstat, er blevet indført i en medlemsstat, hvem det påhviler at yde et udligningsbeløb ved indførsel, kan den eksporterende medlemsstat, efter aftale med den

importerende medlemsstat, betale de udligningsbeløb, der i så fald skal ydes af den indførende medlemsstat . . .«;

3 på det af sagen omfattede tidspunkt blev denne bestemmelse anvendt på eksport fra Nederlandene til Det forenede Kongerige;

i medfør at den nævnte bestemmelse har sagsøgerne i hovedsagen for import til Det forenede Kongerige af visse produkter med et indhold af pulver af hele hønseæg på 52 %, anmodet »Produktschap voor Pluimvee en Eieren« om udbetaling af de monetære udligningsbeløb, som Det forenede Kongerige skal yde ved indførsel af varer, der henhører under position 04.05 I den fælles toldtarif;

de nederlandske myndigheder godkendte produkternes henføring under toldposition 04.05 B I (»Æg uden skal samt æggeblommer, spiselige«), for hvilken der er fastsat monetære udligningsbeløb, hvorimod de britiske myndigheder ved indførselen i Det forenede Kongerige var af den opfattelse, at produkterne henhørte under toldposition 21.07 G I a 1 (»Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet: andre varer: uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på under 5 vægtprocent), for hvilken der i modsætning til førstnævnte position ikke er fastsat monetære udligningsbeløb;

4 som følge af de britiske myndigheders tarifering mente »Produktschap voor Pluimvee en Eieren« ikke at kunne udbetale monetære udligningsbeløb for de af sagen omhandlede produkter ved indførselen til Det forenede Kongerige, idet de britiske myndigheder ikke havde opfyldt de formaliteter, der i henhold til artikel 11 i ovennævnte forordning nr. 1380/75 skal være opfyldt, for at den udførende medlemsstat kan betale det monetære udligningsbeløb, der skal ydes af den indførende medlemsstat;

sagsøgerne i hovedsagen gør således gældende, at de nederlandske myndigheder har benyttet en forkert fortolkning og anvendelse af artikel 11 i forordning nr. 1380/75, der indeholder gennemførelsesreglerne til ovennævnte artikel 2a i forordning nr. 974/71, og de bestrider endvidere rigtigheden af de britiske toldmyndigheders tarifering;

5 for at kunne afgøre sagen har »College van Beroep voor het Bedrijfsleven« forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1. Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 974/71, jf. bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 2500/77, navnlig beskrivelsen af toldpositionerne 04.05 B I og 21.07 G I a 1, fortolkes således, at et produkt som Hentex, der er sammensat af

52 % pulver af hele hønseæg

25 % soyamel

22 % glucosesirup

1 % salt og lecitin

skal henføres under toldposition 04.05 B I, eller under toldposition 21.07 G I a 1?

2. Skal artikel 11, stk. 2, 2. pkt., i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1380/75 fortolkes således, at den sagsøgte myndighed ikke har beføjelse — endsige pligt — til at bevilge og udbetale monetære udligningsbeløb til den pågældende eksportør/importør alene af den grund, at Det forenede Kongerige ikke på det i bestemmelsen omhandlede kontroleksemplar har bekræftet afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel og opkrævningen af told og afgifter med tilsvarende virkning, som skal betales i den indførende medlemsstat, selv om Hentex-produktet henhører under toldposition 04.05 B I?«

6 Vedrørende det første spørgsmål angiver position 04.05 B I de af den omfattede produkter som »æg uden skal samt æggeblommer . . . spiselige«;

det fremgår af de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif, at denne underposition også omfatter sådanne produkter, »selv om de ikke kan anvendes som næringsmidler uden at være undergået særskilt behandling med henblik på fjernelse af visse sygdomsfremkaldende bakterier . . .«, samt æg uden skal og æggeblommer »konserverede ved tilsætning af små mængder kemikalier«;

det følger af ordlyden af nævnte underposition og anførte forklarende bemærkninger, at de af positionen omfattede produkter hovedsagelig udgøres af æg uden skal samt æggeblommer, ukonserverede eller eventuelt konserverede ved tilsætning af kemikalier i små mængder.

7 På den anden siden omfatter position 21.07 »Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«;

i de forklarende bemærkninger fra TSR hedder det under A. og B. til denne toldposition, at forudsat at produkterne ikke er omfattet af andre positioner i nomenklaturen, omfatter denne position blandt andet »produkter, som helt eller delvis består af næringsstoffer, og som anvendes ved fremstillingen af ... næringsmidler«;

underposition 21.07 G I a 1 er en opsamlingsposition for tilberedte næringsmidler, idet den omfatter »andre varer« af tilberedte næringsmidler, som ikke er tariferet andetsteds »uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på under 5 vægtprocent«.

8 Omend de varer, der omhandles i den forelæggende rets dom, har et stort indhold af pulver af hele hønseæg, indeholder de tillige væsentlige mængder af andre bestanddele, navnlig soyamel og glucosesirup, der ikke har karakter af kemikalier udelukkende tilsat som konserveringsmiddel;

det hedder i »Almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif«, punkt 3.b), at blandinger, der ikke er omfattet af en position med en mere specificeret varebeskrivelse, skal tariferes efter den bestanddel, der er karaktergivende, men i de forklarende bemærkninger fra TSR udtales, at denne bestemmelse »kun [kan] bringes i anvendelse, såfremt andet ikke er bestemt i positionsteksterne eller i bestemmelserne til afsnit eller kapitler«;

under disse omstændigheder kan de af sagen omhandlede varer ikke tariferes som »fugleæg og æggeblommer« som angivet i underposition 04.05 B I;

sådanne varer har snarere karakter af »Tilberedte næringsmidler«, således som begrebet anvendes i den fælles toldtarif;

da de hverken henhører under en af nomenklaturens positioner eller en af de øvrige positioner eller underpositioner i kapitel 21, må varerne betragtes som »Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet ... andre varer ...«, jf. underposition 21.07 G I a 1.

9 Det første spørgsmål må derfor besvares med, at en vare, som består af 52 % pulver af hele hønseæg, 25 % soyamel, 22 % glucosesirup og 1 % salt og lecitin ikke henhører under position 04.05 B I i den fælles toldtarif, men er et »Tilberedt næringsmiddel«, der henhører under tariffens position 21.07 G I a 1.

10 Vedrørende det andet spørgsmål fremgår det af dets formulering, at den forelæggende ret henviser til den situation, hvor den indførende medlemsstat afviser af afgive den relevante erklæring »selv om Hentex-produktet henhører under toldposition 04.05 B I«.

11 Det fremgår af gennemgangen ovenfor, at de af sagen omhandlede varer ikke henhører under toldposition 04.05 B I, som den eksporterende medlemsstat har anvendt;

da den importerende medlemsstats afvisning af en sådan tarifering er fundet berettiget i henhold til den fælles toldtarif, bortfalder det andet spørgsmål.

Vedrørende sagsomkostningerne

12 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg til Domstolen, kan ikke godtgøres;

da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af College van Beroep voor het Bedrijfsleven ved dom af 9. juni 1978, for ret:

En vare, som består af 52 % pulver af hele hønsæg, 25 % soyamel, 22 % glucosesirup og 1 % salt og lecitin henhører ikke under position

04.05 B I i den fælles toldtarif, men er et »Tilberedt næringsmiddel«, der henhører under tariffens position 21.07 G I a 1.

Mertens de Wilmars O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. maj 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 22. MARTS 1979 [1]

Høje Ret.

Denne sag er indbragt for Domstolen ved en anmodning om en præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven, der i det følgende vil blive omtalt som »den forelæggende ret«.

Appellanterne i hovedsagen er et amerikansk selskab, Henningsen Food Inc., med hjemsted i Nebraska, og et nederlandsk selskab, Van den Burg Eierprodukten BV, med hjemsted i Waalwijk i Nederlandene. De fører appelsagen i deres egenskab af bestyrende interessenter i et nederlandsk firma ved navn Henningsen Van den Burg, der driver virksomhed i Waalwijk. De vil blive omtalt under fællesbetegnelsen »Henningsen«.

De indstævnte Produktschap voor Pluimvee en Eieren, i det følgende omtalt som »de indstævnte«, er et organ, hvis funktioner omfatter anvendelsen i Nederlandene af Fællesskabets lovgivning om monetære udligningsbeløb vedrørende produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for æg.

De af ordningen omfattede produkter er i Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 angivet som den fælles toldtarifs position 04.05 A I, »Æg af fjerkræ . . ., med skal, friske eller konserverede« og position 04.05 B I, »Æg uden skal samt æggeblommer, spiselige, friske, tørrede eller på anden måde konserverede, også sødede«. Beskrivelsen svarer nøje til

1 — Oversat fra engelsk.